

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens richtlijn 1999/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1999 betreffende de beschikbaarheid van consumenteninformatie over het brandstofverbruik en de CO₂-uitstoot bij de verbranding van nieuwe personenauto's⁽¹⁾, door haar niet in kennis te stellen van de maatregelen voor de omzetting van deze richtlijn in nationaal recht, althans de Commissie daarvan niet volledig in kennis te stellen;
- de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting is verstreken op 18 januari 2001.

⁽¹⁾ PB L 12 van 18.1.2000, blz. 16.

Verzoek van het Oberste Gerichtshof van de Republiek Oostenrijk van 9 april 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Rudolf Kronhofer en 1. Marianne Maier, 2. Christian Möller, 3. Wirich Hofius, 4. Zeki Karan

(Zaak C-168/02)

(2002/C 169/35)

Het Oberste Gerichtshof van de Republiek Oostenrijk heeft bij beschikking van 9 april 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 mei 2002, in het geding tussen Rudolf Kronhofer en 1. Marianne Maier, 2. Christian Möller, 3. Wirich Hofius, 4. Zeki Karan, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet het begrip „plaats waar het schadebrengende feit zich heeft voorgedaan” in artikel 5, sub 3, van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (Executieverdrag) aldus worden uitgelegd dat het in gevallen van zuivere vermogensschade die bij de belegging van delen van het vermogen van de gelaedeerde is ontstaan, in ieder geval ook de plaats omvat waar de gelaedeerde zijn woonplaats heeft, indien de belegging in een andere lidstaat van de Gemeenschap heeft plaatsgevonden?

Beroep, op 8 mei 2002 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek

(Zaak C-171/02)

(2002/C 169/36)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 8 mei 2002 beroep ingesteld tegen Portugese Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia en A. Caeiros als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- I. Vast te stellen dat de Portugese Republiek niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens de artikelen 39 EG, 43 EG en 49 EG alsmede krachtens richtlijn 92/51/EEG⁽¹⁾, aangezien
  1. buitenlandse ondernemingen die in Portugal in de sector particuliere veiligheidsdiensten activiteiten op het gebied van de bewakingen van personen en goederen willen verrichten, in het kader van de regeling inzake de door de Ministro da Administração Interna af te geven vergunning
    - a) hun zetel of een vestiging op Portugees grondgebied moeten hebben;
    - b) zich niet kunnen beroepen op de bewijsstukken en waarborgen die zij reeds in hun lidstaat van vestiging hebben overgelegd;
    - c) rechtspersoon moeten zijn;
    - d) over een bepaald maatschappelijk kapitaal moeten beschikken;
  2. het personeel van buitenlandse ondernemingen die in Portugal in de sector particuliere veiligheidsdiensten activiteiten op het gebied van de bewaking van personen of goederen willen verrichten, over een door de Portugese autoriteiten afgegeven identiteitskaart moet beschikken;
  3. voor de beroepen in de sector particuliere veiligheidsdiensten niet de communautaire regeling van erkenning van beroepskwalificaties geldt.
- II. De Portugese Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

- Aangaande het aan buitenlandse ondernemingen gestelde vereiste dat zij hun zetel of een vestiging op Portugees grondgebied moeten hebben: Ofschoon de Portugese autoriteiten een andere „uitlegging van de wet” hebben gegeven, is de Commissie er nog steeds van overtuigd dat artikel 22, lid 1, van decreto-lei nr. 231/98 in andere lidstaten gevestigde ondernemingen verplicht hun zetel of een vestiging op Portugees grondgebied te hebben wanneer zij tijdelijk op basis van artikel 43 EG in de sector particuliere veiligheidsdiensten activiteiten op het gebied van de bewaking van personen en goederen wensen te verrichten. Overwegingen van administratieve aard kunnen niet rechtvaardigen dat een lidstaat afwijkt van regels van gemeenschapsrecht, te meer wanneer die afwijking ertoe leidt dat een van de door het Verdrag gewaarborgde fundamentele vrijheden niet kan worden uitgeoefend.
- Aangaande de niet-inaanmerkingneming door de Portugese autoriteiten van de door buitenlandse ondernemingen reeds in hun lidstaat van vestiging overgelegde bewijsstukken en waarborgen: Uit artikel 24 van decreto-lei nr. 231/98 kan geenszins worden afgeleid, dat de Portugese autoriteiten bij de behandeling van vergunningaanvragen rekening houden met door de dienstverrichter in diens lidstaat van vestiging overgelegde bewijsstukken en waarborgen.
- Het vereiste dat buitenlandse ondernemingen rechtspersoon moeten zijn: De verplichting rechtspersoon te zijn, benadeelt in andere lidstaten gevestigde zelfstandigen of ondernemers die in Portugal particuliere bewakingsdiensten wensen te verrichten.
- Het vereiste dat buitenlandse ondernemingen over een bepaald maatschappelijk kapitaal beschikken: De Portugese wetgeving stelt de oprichting van filialen of dochterondernemingen op Portugees grondgebied afhankelijk van de voorwaarde, dat het maatschappelijk kapitaal van de buitenlandse maatschappij niet lager is dan het door de Portugese wetgever voorgeschreven bedrag. Daardoor wordt een handeling waarmee een justitiabele gebruik maakt van zijn recht een vestiging op te richten, indirect onderworpen aan de vereisten die in het nationale recht zijn gesteld voor de oprichting van een nieuwe vennootschap. Een dergelijke voorwaarde belet een ondernemer, zijn activiteiten op het gehele communautaire grondgebied te verrichten met een maatschappelijk kapitaal dat voldoet aan de wettelijke voorschriften van de lidstaat waarin zijn onderneming is opgericht, maar lager is dan voorgeschreven in de lidstaat waar deze ondernemer over een vestiging wenst te beschikken.
- De voor het personeel van buitenlandse ondernemingen geldende verplichting, over een door de Portugese autoriteiten afgegeven identiteitskaart te beschikken: De Portugese wetgeving verlangt dat personeel in dienst van een particuliere bewakingsdienst van het Ministério da Administração Interna een vergunning in de vorm van een „cartão profissional” verkrijgt om op Portugees grondgebied werkzaam te kunnen zijn, zonder dat deze wetgeving bepaalt dat de Portugese autoriteiten rekening moeten houden met de reeds in de lidstaat van vestiging vervulde wettelijke voorwaarden alsmede met de aldaar reeds verrichte controles en verificaties. Derhalve belemmert het vereiste van een „cartão profissional” volgens de Commissie zowel het vrije verkeer van werknemers voor de leden van het personeel (artikel 39 EG) als de vrije dienstverrichting voor de werknemer, wiens recht om in de lidstaat van vestiging aangeworven personeel uit te zenden, wordt beperkt (artikel 49 EG).
- De omstandigheid dat de beroepen in de sector van de particuliere veiligheidsdiensten niet aan de communautaire regelgeving inzake de erkenning van beroepskwalificaties zijn onderworpen: Activiteiten op het gebied van de particuliere veiligheidsdiensten mogen in Portugal alleen worden uitgeoefend door bewakingspersoneel en personeel voor de begeleiding, de beveiliging en de bescherming van personen dat een in de Portugese wetgeving dwingend voorgeschreven opleiding heeft gevolgd. Bovendien is de toegang tot en de uitoefening van dergelijk personeel tot deze beroepswerkzaamheden voorbehouden aan personen die over een daartoe afgegeven legitimatiebewijs beschikken. Daar dit legitimatiebewijs waarborgt dat de houder ervan over alle wettelijk voorgeschreven kennis en persoonlijke bekwaamheden beschikt en die houder machtigt diensten op het gebied van de particuliere bewaking te verrichten, moet het worden beschouwd als het bekwaamheidsattest in de zin van artikel 1, eerste alinea, sub c, van richtlijn 92/51/EEG. Derhalve vormen de particuliere veiligheidsdiensten in Portugal een gereguleerd beroep in de zin van artikel 1, eerste alinea, sub e, juncto sub c, eerste streepje, en f, van voormelde richtlijn. Evenwel omvat de Portugese wetgeving ter uitvoering van richtlijn 92/51 niet de beroepen in de sector van de particuliere veiligheidsdiensten, zodat deze in Portugal niet aan de bepalingen van de richtlijn op het gebied van de erkenning van beroepsopleidingen zijn onderworpen.

(¹) Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van richtlijn 89/48/EEG (PB L 209 van 24.7.1992, blz. 25).